

گفتگوی رایوئی سر دبیر راه توده (ص ۱۹)

معامله با امریکا در مرکز سیاست جناح راست ج.ا

چپ نماها و سلطنت خواهان می خواهند
خانم عبادی را هم به جمع منفعل
خودشان در مهاجرت اضافه کنند. اجازه
بدهید ایشان در همان دریای موج داخل
کشور و همراه مردم شنا کنند!

اصلاحات و دلایل گریز ناپذیر آن

(ص ۸)

رهبر - واعظ - شاهرودی

مثلث قدرت (ص ۳۵)

استوار بر ثروت آستانقدس رضوی

Rahe Tudeh

۱۳۹۹

راه

آذر - دیماه ۱۳۸۲

توده

دوره دوم شماره «۱۲۶»

بر سر دو راهی انتخاب یا انفعال

چه پیش و چه پس از تشکیل مجلس هفتم، آنچه بعنوان بحث محوری جنبش
عمومی مردم ایران، همچنان و تا سالها باقی خواهد ماند، انتخاباتی است که تا پیش از
پایان سال ۱۳۸۲ در ایران و برای تشکیل این مجلس برگزار می شود. تاریخ نه تنها در
باره نحوه برگزاری این انتخابات و کارشکنی‌های بی نظیر مافیای قدرت و ثروت
جمهوری اسلامی برای از نفس انداختن مردم و ناامید ساختن آنها از امکان تحولات از
طریق انتخابات قضاوت بی‌رحمانه خود را خواهد کرد، بلکه درباره میزان درک
طرفداران تحولات از شرایط، موقعیت سنجی و نحوه مقابله آنها با این توطئه نیز قضاوت
خود را خواهد کرد. هرآنکس که درباره این قضاوت های تاریخی کوچکترین تردیدی
دارد، می تواند تاریخ مجلس در ایران، انتخابات آن و بویژه مجلس شانزدهم و هفدهم در
دهه ۳۰ را یکبار دیگر مرور کند و به سرنوشت آیت الله کاشانی (رئیس مجلس) دربار
پهلوی و سرانجام نمایندگانی که با توطئه این دربار بر صندلی مجلس شورای ملی تکیه
زدند ببیند. از آنجا که نقش مجلسین پس از کودتا که عامل قانون سازی برای تثبیت
کودتا بودند همان نقشی است که چرخ پنجم درشکه اختناق و دیکتاتوری ایفاء می کند،
نیازی به گشایش دفتری جدا از سرنوشت شاه و دربار برای این دوره ها از مجلس ایران
نیست.

شورای نگهبان سلطنتی نیز، در دوره ای به نیابت از فئودال ها و در راس آنها
خاندان پهلوی و در دوره ای دیگر به نیابت از دلال های اسلحه و تجار وابسته به دربار و
نوکیس های مونتاژکار صنایع، که باز هم در راس آنها دربار شاه قرار داشت، در کاخ
شاهنشاهی لیست از صندوق ها بیرون آورد و مجلس مطیع دربار برپا کرد. سرانجام آن
مجلس ها، دربار شاه و سازندگان آن لیست ها و فراکسیون های درباری اظهارمن الشمس
است! و نیازی به مرور آن از سوی ما نیست.

همچنین، تاریخ خواهد گفت که مردم ایران توانستند در لحظه‌ای تاریخی
تصمیمی درست و تاریخی بگیرند یا نه؟ البته، هر قضاوتی در این باره؛ چیزی از سهم و
نقش نیروهای طرفدار تحولات، احزاب سیاسی جدی ایران در جهت آگاه سازی مردم
برای اتخاذ تصمیم درست نخواهد کاست. همانگونه که از سهم نیروهای مخالف مردم و
تحولات در ایران نخواهد کاست. قضاوت بی رحمانه تاریخ این دو را نیز شامل خواهد
شد. اگر نامردمی و مردم ستیزی حکومتیان سقوط آنها را در پی داشته باشد که در هر
نظام و کشوری- چه اسلامی و چه غیر اسلامی- در پی داشته، برای گروه دوم نیز
غفلت‌های تاریخی چنان ضربه اعتباری خواهد بود که دوباره بر سر پا ایستادن و با مردم
سخن گفتن را دشوارتر از آن خواهد ساخت که اکنون گمان می رود. (بقیه در صفحه ۲)

نگاهی به کنگره فدایی‌ها

آلترناتیو

در خانه و آنها گرد

جهان می‌گردند!

(ص ۲۹)

حزب دمکراتیک مردم ایران

سوار بر مرکب

اصلاحات

اما وارونه!

(ص ۱۲)

"سیاست" و

"بازی سیاسی"

(ص ۳)

سالگرد قتل‌های زنجیره‌ای

بانگ مردمسالاری

خاموش نشد

(صفحات ۷ و ۲۸)

"انفعال چپ"

مقاله‌ای از محمد مختاری